

МАНБАШУНОСЛИК // ИСТОЧНИКОВЕДЕНИЕ // SOURCE STUDY

УМУРЗОҚОВ БАҲРИДДИН

Таянч докторант, ТошДШИ

Хожагон-нақшбандия машойихи тазкираси “Рашаҳот”нинг ноёб ўзбекча қўллёзма нусхаси ҳақида

Аннотация. Мақолада XV аср Ҳирот илмий-адабий мактабининг таниғли вакили, моҳир тазкиранавис Фахруддин Али Сафий ибн Ҳусайн Воиз Кошифий қаламига мансуб бўлган, Хожагон-нақшбандия машойихи тазкира-маноқиби “Рашаҳот айн ал-ҳаёт” (“Ҳаёт булогидан томчилар”) асарининг қўллёзмалари, “Рашаҳот”нинг босма-литографик наширлари, шунингдек, уйбу асарнинг ўзбек матнигунослиги ва адабий манбашинослигига илк ўрганилии тарихи саналмиси ҳамда уйбу асарнинг ҳозирда ЎзРФА ШИ Асосий фондида сақланаётган, 1880–1890 йиллар мобайнида Хива хони Сайид Муҳаммадраҳимхон II Феруз бўйргуга биноан Ҳоразмда амалга оширилган “Рашаҳот” таржимаси” кўллёзмасининг ягона ноёб қўллёзмаси, унинг илмий тавсифи ҳақида сўз боради.

Таянч сўз ва иборалар: тазкира, маноқиб, “Рашаҳот” таржимаси”, Хожагон-нақшбандия машойихи, катта ва кичик тамға (муҳр), литографик нашир, нодир қўллёзма.

Аннотация. Данная статья посвящается рукописям и литографическим изданиям «Рашаҳат айн ал-ҳаёт (Капли из источника жизни) – агеографической литературы (тазкира-маноқиб) о шейхах Хаджаган-Накшбанди (суфийский орден), принадлежающая перу Фахр ад-Дина Али ибн аль-Ҳусайна Ваиза Кашифи, талантливого историка и известного представителя научно-литературной школы XV века Герата. В статье также рассматривается история изучения вопроса текстологии и литературного источниковедения,дается полное научное описание рукописи редкой копии перевода «Рашаҳат» на узбекский язык, известного как «Хорезмский перевод», который выполнен по приказу хана Хивы – Саида Мухаммадраҳимхана II Фируз.

Опорные слова и выражения: «тазкира», «манакиб», перевод «Рашаҳат», Хаджаган-Накшбанди, большие и маленькие печати, литографическое издание, редкая рукопись.

Abstract. This article is dedicated to the manuscripts and lithographic publications “Rashahat ain al-hayat” (Drops from the source of life) – agogeographical literature (Tazkira-manokib) about Sheikh Khwajagan-Naqshbandi (Sufi order), belongs to Fakhr al-Din Ali ibn al-Husayn Vaise Kashifi, a talented historian and well-known representative of the scientific literary school of the 15th century in Herat. The article also examines the history of the study from textology and literary source and also gives a complete scientific description of the manuscript of a rare copy of the “Rashahat” translation into Uzbek, known as the Khorezm translation, which was commissioned by the Khan Khiva Sayyid Muhammadrahimkhon II Firuz.

Keywords and expressions: “tazkira”, “manakib”, translation of “Rashahat”, Khwajagan-Naqshbandi, large and small stamps, lithographic publication, rare manuscript.

Ўзбек ва форс мумтоз адабиётида адабий алоқалар узоқ ўтмишга бориб тақалади. Бу адабий алоқалар жараёни таъсирида ва хусусан, ижодкорларнинг ўзаро ҳамфирлиги асосида қатор адабий асарлар юзага келганки, бундай асарларни қиёсий жиҳатдан тадқиқ этиш ижодкорларнинг ўзига хос услуби ва умумийлигини аниқлашга имкон беради.

Адабий манба ва унинг матнини тадқиқ этишда, Д.С. Лихачев таъкидлаганидек, танланган манбага алоқадор барча нусхаларга атрофлича эътибор қаратиш лозим¹.

Қисас, тазкира, маноқиб каби адабий жанрларда ёзилган тасаввуфга доир мумтоз адабиётимиз дурдоналари матншунослик ва адабий манбашунослик нуқтаи назаридан чукур тадқиқ этилиши ва мукаммал илмий-изоҳли қилиб нашр этилиши бугунги кунда ғоят устувор аҳамият касб этмоқда. Хорижда бу борада тадқиқотлар ўтган асрнинг бошидан то ҳозирги кунгача янада самарали кечмоқда². Аммо уларнинг деярли барчаси тасаввуфий асарларнинг литографик (масалан, Хиндистон, Покистон, Миср, Истанбул каби) нашрларига суюнган ҳолда амалга оширилган.

Ўтмишда тасаввуф йўналишида жиддий фаолият юритилган. Ҳатто бу хусусда алоҳида асарлар таълиф этилган бўлиб, Абдураҳмон Жомийнинг “Дуррату-л-фоҳира фи таҳқиқи мазҳаб сувфийя”, “Рисола-и сулук” асарлари шундай асарлар сирасига киради³.

Адабий манбашунослик ва матншунослик фанимизда ҳозиргача Мавлоно Фахруддин Али Сафий Ҳиравий ҳаёти ва ижоди, унинг илмий адабий-мероси ҳақида биронта ҳам ийрик маҳсус тадқиқот йўқ. Фақатгина Али Сафийнинг “Рашаҳот айн ал-ҳаёт” (“Ҳаёт булогидан томган томчилар”) номли⁴ асарининг тошибосма-литографик нашрларидан тарихчи олимларимиз ва адабиётшуносларимиз ўз илмий тадқиқотларида истефода қилишган,

¹ Лихачек Д.С. Текстология. – СПб.: “Алтейка”, 2001. – С. 34.

² Қаранг: Акимушкин О.Ф. Институт “хангах” и бином “муршид-мурид” в становлении организационных форм тасаввуфа // Ислам и проблемы межцивилизационных взаимоотношений. – М., 1994. – С. 11-20; Тримингем, Спенсер Дж. Суфийские ордены в исламе: Пер. С анг. / Под ред. И с предисл. О.Ф. Акимушкина. – М., 1989. – С. 328; The Sufi Orders in Islam. – Oxford, 1971; Хисматулин А.А. Суфизм. – Санкт-Петербург, 1999. – С. 269; Хисматулин А.А. Суфийская ритуальная практика (на примере браства Накшбандийя). – СПб., 1996. – С. 208; аш-Шахрастани, Мухаммад ибн Абд ал-Карим. Книга о религиях и сектах (Китаб ал-милал ва-н-нихал). Ч.1. Ислам / Пер. с араб., введ. и comment. С.М. Прозорова. – М., 1984. – С. 271; Шиммель, Анне-Мари. Мир исламского мистицизма: П. с анг. – М., 1999. – С. 419; Mystical Dimensions of Islam. The University of North Carolina Press, 1975.

³ Қаранг: №7635/2; 18838. عبد الرحمن الجامى درة الفاخرة فى تحقيق مذهب صوفية فى حاشيته شرح عبد الرحمن الجامى رساله. تашкند، 1917. هجرى سنہ 1323 (1905) ص 48.

سلوک تашкند، 1917

⁴ Бундан кейин мазкур асар номини қисқача “Рашаҳот” деб ёзамиз.

холос¹. Али Сафийнинг шоҳ асари “Рашаҳот”нинг тошибосма ва литографик наширлари билан асарнинг қўллөзма нусхалари ўртасида эса гоят жиiddий фарқлар, ўзгаришилар мавжуд².

Энг аввало, “Рашаҳот” асарининг қўллөзмалари хақида. Бу хақида юртимизда биринчи бор ўтган асрнинг қирқинчи йилларида тайёрланган каталогларда қисқача маълумот берилган³. Ушбу маълумотлар асарнинг номи, муаллифи, асарнинг Хожа Убайдуллоҳ Ахрорга бағишлиб ёзилгани ҳамда

¹ Абдуллаев И. Накшбандия – оламшумул таълимот // Ўзбекистонда ижтимоий фанлар. – Тошкент, 1993. № 9-10. – Б. 55-58; Ахмедов Б. Историко-географическая литература Средней Азии XVI-XVII вв. (Письменные памятники) / Отв. ред. У.И. Каримов. – Ташкент, 1985; Бабаджанов Б.М. Политическая деятельность шейхов накшбандийя в Мавераннахре (перв. пол. XVI в.): Автореф. дисс. ... канд. ист. наук. – Ташкент, 1996; Болдырев А.И. Еще раз к вопросу о Ходжа Ахрапе / Духовенство и политическая жизнь на ближнем и среднем востоке в период феодализма. – Москва, 1982; Бўриев О. Хожа Алоуддин Аттор. – Т.:Маънавият, 1994. – Б. 23; Бўриев О., Ҳасанов М. Хожа Муҳаммад Порсо // Буюк сиймолар, алломалар. – Т., 1996. 2-китоб. – Б. 47-51; Бўриев О., Ҳасанов М. Яъқуб Чархий. // Мулоқот. 1995. №7-8. – Б. 42-44; Валихўжаев Б. Хожа Ахрор: Уйдирма ва ҳақиқат // Мулоқот, №3-4. 1991; Валихўжаев Б. Хожа Ахрор тарихи. – Т., 1993.; Валихўжаев Б. Буюк маънавий муршид. – Т.:Фан, 2004. – Б. 168; Веселовский Н.И. Памятник Ходжи Ахрара в Самарканде / Восточные заметки. – Санкт-Петербург, 1895.; Вяткин В. А. Изъ биографии Ходжи Ахрара. Перепечатано из № 147. «Туркестанские ведомости», за 1904 г.; Гордлевский В.А. Бахауддин Накшбанд Бухарский. Избранные сочинения. З. – М., 1962. – С. 369-386; Иванов П.П. Хозяйство джубарских шейхов. К истории феодального землевладения в средней Азии в вв. – М. – Л., Издательство АН СССР, 1954. 379 с.; Казаков Б. Анонимное житие Ходжи Ахрара.(Бартольдовские чтения) – Москва: Наука, 1981; Казаков Б. Сыновья Ходжи Ахрара и последние Тимуриды. (Бартольдовские чтения) – М., 1982; Каримов Э. Э. Роль, место и социальные позиции духовенства Мавераннахра в XV в.: Автореф. дисс. ... канд. ист. наук. – Т., 1990. – С. 159; Кутibaев З.А. Ходжа Убайдуллаҳ Ахрар и его место в социально-политической и духовной жизни мавераннахра XV века: Афтотеф. дисс. ... док. ист. наук. – Т., 1998. – С. 57; Сухарева О.Р. Потомки Ходжа Ахрара (Бартольдовские чтения). – М., 1982; Тиллабаев Р.А. Среднеазиатские агиографические сочинения XV-XVI вв. как исторические источники (жития шейхов накшбандиев). Автореф.... дисс. док. ист. наук. – Т., 1994. – С. 54; Тримигэм Дж.С.Суфийские ордены в исламе. Пер. с анг. под ред. и предисловием О.Ф. Акимушкин. – М.:Наука, 1994. – С. 54; Ориф Усмон. Баҳовуддин Накшбанд ва унинг таълимoti ҳақида. – Т.:Университет, 1993. – Б. 33; Ҳусейнова А.А. Общечеловеческие ценности в мировоззрение Абдрахмана Джами: Автореф. ...дисс. кан. ист. Наука. – Т., 1994. – С. 64; Шодиев Р. Суфизм в духовной жизни народов Средней Азии: Дисс. ... канд. ист. наук. – Самарканд, 1993. – С. 240; Суфизм в Центральной Азии (зарубежные исследования) Сборник статей памяти Фритца Майера (1912-1998). Составитель и отв. редактор А.А. Хисматулин. Филологический факультет Санкт-Петербургского Государственного университета. – Санкт-Петербург, 2001. – С. 20-32, 100-102, 272, 357, 392.

² ЎзР ФА ШИ Асосий фонди: № Л.3379, 14282. Али Сафий. Рашаҳот. Лакхнав, 1890.; № 1381, 1382, 4706. Рашаҳот. Қозон, 1888.; № 3381, 9416, 12543, 14857. Рашаҳот. – Тошкент, 1911.; № 22697. Рашаҳот. – Техрон, 1960.

³ Государственная публичная библиотека УзССР.Каталог персидских, арабских и турецких рукописей ГПБ УзССР, Том III. – Ташкент:15 окт. 1942 г. Составители: Д.Г. Воронский, И.Адилов под редакцией проф. А. А. Семенов. Часть I, рукописи персидские 1440-1643.; АН УзССР Институт по изучению восточных рукописей. Каталог персидских , арабских и тюркских рукописей. Том I. Биография суфиев (№76-121); Издательства АН УзССР. – Тошкент, 1947. Составители: проф. Шмидт А.Э., Адилов И., Молчанов А. А. И Сергеев Б.С. Под общей редакцией член корр. АН УзССР проф. Семенова А.А., – С.79.

қўлёзманинг ўлчови ва варақлари ҳақида бир неча жумладан иборат муҳтасар тавсифни ташкил қиласди.

Рус шарқшунос олимларидан академик В. В. Бартольд ўзининг “Туркистон сафари ҳисоботи”да Хивадан Россияга олиб кетилган қўлёзмалар (жами 97 та қўлёзма китоб) ҳақида ёзар экан, унда “Рашаҳот”нинг бир қўлёзмаси ҳақида қисқача хабар берган¹. Ҳисоботда: 68 رشحات عین الحياة соч. Хусейна Кашифи» дейилган. Бу ерда “Рашаҳот”нинг Ҳусайн Кошифийга нисбат берилиши хато бўлган. Аммо ўша саҳифада мазкур жилдни нашрга тайёрлаган О.Ф. Акимушкин томонидан қуйида изоҳ берилган ва мазкур 223 изоҳда: “Сочинения Али б. Хусейн Кашифи” деган тузатиш киритилган². Бундан В. В. Бартольдинг “Рашаҳот”нинг қўлёзмаси билан ўша вақтда жиддий танишмаганлиги маълум бўлади. Мазкур жилднинг 192 саҳифасида олим “Бахр ал-аспор” қўлёзмаси ҳақида тўхталар экан, мазкур қўлёзмада “Зубдат ал-аспор”, “Бадойеъ ал-вақо’иеъ”, “Равзат ал-жинон” ва бошқа асарлар қатори “Рашаҳот”дан ҳам парчалар учрашини ёзади³.

Маълумки, хориж ва юртимиз қўлёзма фондларида мазкур асарнинг юзлаб қўлёзма⁴, тошбосма ва литографик нашрлари мавжуд, аммо асарнинг ягона дастхат нусхаси эса юртимизда – ЎзР А. Навоий номидаги Давлат Адабиёт музейининг Ҳ. Сулаймонов фондида сақланмоқда. Шуни мамнуният билан таъкидлаш ўринлики, бу биз учун ифтихор туйғусини беради⁵. Масалан, “Адип Аҳмад Юғнакийнинг “Атабату-л-ҳақо’иқ” ёки “Хиббату-л-ҳақо’иқ”⁶ мавъизатнома асари⁷нинг қадимий нусхалари орасида ҳали ҳамон муаллиф дастхати ва ё у ҳаёт вақтда кўчирилган нусхаси топилмаган ва туркийшунослар буни афсус билан таъкидлаб келмоқдалар⁸.

¹ Каранг: Бартольд В.В. Сочинения. Том VIII Работы по источниковедению. – М.: Наука Главная редакция восточной литературы, 1973. – С. 155.

² Ўша асар, ўша саҳифа.

³ Каранг: Бартольд В.В. Сочинения. Том VIII Работы по источниковедению. – М.: Издательство: Наука. – С. 192.

⁴ Мазкур нусхаларнинг барчаси Али Сафийнинг вафотидан кейинги даврларда “Рашаҳот” муаллифининг ихлосмандлари томонидан унга бўлган бир эҳтиром сифатида хусниҳат билан кўчирилганлиги алоҳида диккатга сазовор. Айни хусусни Турк олими Рашид Раҳмати Арат ўзининг “Атибат ал-ҳақо’иқ”ка бағишиланган йирик тадқиқоти муқаддимасида алоҳида таъкидлаган. (Батафсил маълумот олиш учун қаранг: Edip Ahmed b. Mahmud Yukneki. Atebetu l-hakayik. Hazirlayan: Resid Rahmeti Arat. Turk tarih kurumu basimevi – Ankara 1992. 2. Baski. – С. 11.

⁵ Ўша нашр. – С. 10.

⁶ Мазкур асарнинг баъзи қўлёзмаларида номи “Ғайбату-л-ҳақо’иқ” (Ҳақиқатлар ғайби, яъни сири) шаклида ёзилган (Б.У.).

⁷ Мавъизатнома бутунлай бошдан-охир панд-насиҳат, ўйт билан ёзилган адабий асар. Чунончи: Қобус ибн Вашмирнинг “Қобуснома”, Юсуф Ҳос Ҳожибининг “Кутадғу билик”, Адип Аҳмад Юғнакийнинг “Хиббату-л-ҳақо’иқ” асарлари мавъизатнома ҳисобланади (Батафсил маълумот олиш учун қаранг: Ҳакимов М. Шарқ манбашунослиги лугати. – Т.: “DAVR PRESS” НМУ, 2013. – Б. 148).

⁸ Edip Ahmed b. Mahmud Yukneki. Atebetu l-hakayik. Hazirlayan: Resid Rahmeti Arat. Turk tarih kurumu basimevi. – Ankara, 1992. 2. Baski. – С. 11.

Қуйида ЎзР ФА Шарқшунослик институти манбалар хазинасида мавжуд “Рашаҳот айн ал-ҳаёт” (“Ҳаёт булоғидан томчилар”) асарининг ана шундай нодир қўлёзма нусхаси – XIX аср охирида – Сайийд Мұхаммадраҳимхон II Феруз даврида унинг буюртмаси билан Хоразмда амалга оширилган ўзбекча таржимаси, унинг илмий тавсифи ҳакида қисқача тўхтalamиз.

Бу қўлёзма ЎзР ФА Абу Райҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институти Асосий фондида сакланаётган № 632-инв. рақамли қўлёзма нусхаси бўлиб, у 20 x 31,5 ҳажмда. Чиройли нақшли муқовага эга. Картон муқова ва унга яшил қоғоз ёпиштирилган. Қўлёzmанинг ён қисмига чарм қопланган, у қизил рангда. Муқованинг олд қисмига аввало иккита тўртбурчак, яъни катта (29,5 x 16 см) ва кичик (26 x 12 см) рамкада оддий безак берилган. Муқова марказида ўйиб ишланган бодом шаклида битта катта нақш ва унинг усти ҳамда остида одатда сахҳофнинг исми шарифи ёзиладиган ўрнида оддий нақшда кичик ромбик шаклида тамғасифат нақш мавжуд. Аммо шакл ичида ёзув (яъни, сахҳоф номи қайди) йўқ. Нақшлар давр ўтиши билан уриниб қолган ва уларга шикаст етган, нақш-тамғалар ичидағи қирмизи ранг хира тортган, ҳатто нақшнинг бир озгинаси кўчиб тушган. Муқова четларида едирилиш йўқ, аммо уларда бироз эскирганлик аломати зохир бўлган.

Қўлёzmанинг инвертаръ рақами муқова тепасига ва қўлёзма китобнинг ёнига ёпиштирилган. Унда қўлёzmанинг ЎзР ФА Абу Райҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институти Асосий фонди мулки эканлиги ҳақидаги 632 рақами ёзилган алоҳида қайд бор. Қўлёzmанинг 1^а варагида иккита, яъни биринчиси кичик, иккинчиси эса ундан каттароқ муҳр мавжуд.

Катта муҳр қўлёzmанинг ичида, масалан 9^а варак ҳошия ўртасида ҳам учрайди. Кичик муҳр эса қўлёzmанинг охирги, яъни 442^а варагидагина мавжуд. Муҳрлардаги қайдлар фарқлик. Кичик муҳрда: “ГПБ Отд. Вост. рук. № 632. От. ДҶХ” қайди бор. Катта муҳрда эса: “Узбекский Государственный Научно-исследоват. инс. библ. от. Инв. № 632. гор. Самарқанд” қайди бор. Демак, мазкур қўлёзма бундан (яъни, 1943 й.дан) олдин Самарқанд қўлёзмалар институти фонди мулки бўлган. Муҳрлардан куйироқда икки сатр арабий ёзув бўлган, аммо кимдир уни ўчирган. Нима деб ёзилганини ўқишининг имкони йўқ. Фақатгина иккинчи сатр боши аввалидаги صاحب این کتاب (“Соҳиби ин китоб...”) деган икки-уч сўзнигина ўқиш мумкин. Қўлёзма таъмирланган. Буни муқованинг ич қисмига қизил гулнақшли қоғоз (обой қоғоз) ёпиштирилганлигидан ҳам билса бўлади. Бироқ мазкур қўлёзма ҳануз таъмрталаб, унинг бир-икки ерида шерозасидан вараклар ажралган ҳолатда. Асар матни 1^б варакдан бошланади. Пойгирли, улар батартиб, яъни ўз жойида. Матн 22,5x10,5 см ҳажмда қора сиёҳда настаълиқ ҳатида жуда чиройли, саводли, яъни бехато қилиб кўчирилган. Асар матни 1^б варакда 11 сатрни ташкил қилган. Ундан кейинги варакларда, яъни 2^а варакдан то асарнинг 442^а варагигача ҳар варак 17 сатрни ташкил қиласди. Қўлёзма жами 442 варак (884 саҳифа)дан иборат. Матнда фақат боблар ва фасллар номи, Хожагон шайхларининг сарлавҳада келтирилган номлари, “рашиҳа”, “рубоий”, “байт”, “мисра” сўзлари қизил сиёҳда ёзилган.

Кузатишлар шуни кўрсатдики, баъзи жузъий хатоларни ҳисобга олмаганда, қўлёзманинг сифатли кўчирилиши котибнинг саводли, яъни арабий, форсий ва ўзбек тилининг яхши билимдони бўлганига, унинг ижод ё таржи-ма билан шуғулланганлигига далолат қиласди. Чиройли ҳуснихати эса унинг моҳир хаттот ҳам бўлганлигини кўрсатиб турибди. Асар матни 884 сахифада калофон билан якунланган ва шу ўринда саҳифанинг қуйисига Қўлёзмалар институтининг тамғаси (кичик муҳр) урилган.

Қўлёзма охирида у Домла Худойберган ибн Бекмуҳаммад томонидан хижр. 1297 сана (мил. 1879-1880 йй.) Ражаб ойининг якшанба кунида кўчириб тамомлангани ҳақида маълумот берилган:

قد وقع الفراغ من كتابة هذا النسخة الشريفة الميمونت و هي المسماة برشحات عين الحياة
على يد العبد الفقير المذنب الراجى الى رحمة المالك المنان الاحد داما خدائ بركان بن بيك محمد
غفر ذنبهما و ستر عيوبهما يوم الأحد من رجب المرجب سنہ سبع و تسعوں و مائیتان بعد الألف
من الهجرة النبوة و صلی الله على خير خلقه و آله و اصحابه أجمعین برحمتك يا أرحم الرحيمين

(Қад вақаъа ал-фарағу мин китобати ҳозиҳин-нусхатиш-шарийфатил-маймунати ва ҳийа ал-мусамот би-“Рашаҳоти айнил-ҳайот” ило йадил-абдил-фақир ал-музнибир-рожий ило раҳматул-Маликил-Маннонил-Аҳад Домла Худойберган ибн Бек-Муҳаммад ғафара зунубахумо ва сатара уйубахумо йамул-аҳад мин Ражаб ал-муражжаб сана сабъа ва тисъун ва миатайн баъдал-алфа минал-ҳижратин-Нубуввати ва солаллоҳу ало ҳайри ҳалқиҳи ва Олиҳи ва асҳобиҳи ажмаъин би-раҳматика йо арҳамар-раҳимин).

Шундан сўнг тўрт мисра шеър ёзилган:

زانکه من بندھء کنه کارم
این کتابت روز شنبه تمام

هر که خواند دعا طمع دارم
شد توفیق خدائ لا ینام

*(Ҳарки хонд, дуъо тамаъ дорам,
З-онки ман бандा-и гунаҳкорам.
Шуд тавфиқ-и Худойи по йаном,
Ин китобат руз-е шанба тамом)*

Юқорида асар кўчириб тугаллаган кун **йом ал-احد** (“явму-л-аҳад”, яъни якшанба куни) деб ёзилган. Бу байтда эса **روز شنبه** (“рўзи шанба”, яъни шанба куни) дейилмоқда. Бундан котиб асар матнини шанба куни кўчириб тугаллаган, якшанба куни эса мазкур китобнинг калафон қисмини ёзган, деган хulosага бориш мумкин.

Маълумки, 2004 йилда юртимизда Хожа Убайдуллоҳ Ахрор Валийнинг 600 йиллик таваллуд санаси кенг нишонланди. Шу муносабат билан 2003 йили мазкур Хоразм таржимасининг табдили нашр бўлди¹. 2004 йилда мазкур китоб

¹ Фахруддин Али Сафий. Рашаҳот айнил-ҳаёт (Обиҳаёт томчилари). Таржимон: Домла Худойберган ибн Бекмуҳаммад (XIX аср.). Нашрга тайёрловчилар: М. Ҳасаний, Б. Умзоқов. – Т.: Чўлпон нашриёти, 2003. – Б. 503.

тўлдирилган ҳолда қайта нашр бўлди¹. Аммо, афсуски, тўлдирилган, тузатилган иккинчи нашрда ҳам юқоридаги калафон қисми табдил қилинмай қолган².

“Рашаҳот”нинг Хоразм таржимаси қўйидагича бошланган ва бу “Рашаҳот”нинг аслияти аввалига тўла мувофиқdir:

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لمن رش رشحات الحقائق و الحكم --- أما بعده شنداغ
آيتور بو بي بضاعت فقير و استطاعت دين خالى حقير على بن حسين الوعاظ الكاشفى
كم حفى تخلصى بيله مشهور تورور---

Аммо бу ерда 1^a варақ охиридаги “вов” ҳамда “алиф” ҳарфлари, “...ким Сафий” сўзлари “كم حفى ...كم Ҳафий” шаклида хато ёзилган.

414^b варакда матнда فتورى (“футуре”) сўзидаги ر (“ре”) ҳарфи ёзилмай қолган, натижада бу сўз فتوى (“фатво”) бўлиб қолган. Ҳошияда қаламда فتورى деб тузатилган шаклда ёзиб қўйилган.

418^b варакда эса матнда сакталик (сўзлар тушиб қолгани боис маъно ноаниқлиги, бузилиши) бор, яъни:

اکر من بو سوزنى مسجد نىنڭ سقفيغه (---) اشارت ايتديلار---

“Агар ман бу сўз-ни масжид-нинг сақфига ... ишорат этдилар...”
(418^b в.)

Мазкур ўринда икки жумла тушиб қолган. Ҳошияда замонавий ручкада шу икки жумла ёзиб қўйилган:

اکر من بو سوزنى مسجد نىنڭ سقفيغه آيتسام متاثر بولوب جاييدين جليب كtar ايدي
جون خواجه سفق غه اشارت ايتديلار--- (م ح)

“Агар ман бу сўз-ни масжид-нинг сақфига ойтсан, мутаассир бўлуб жойидин жилиб кетар эди”. Чун Ҳожса сақф-га ишорат этдилар...” (418^b в.).

Таржимон “Рашаҳот”ни форс тилидан ўзбек тилига таржима қилас экан, мазкур асарнинг нодир, қадими қўлёзма нусхаларига эмас, аксинча Лакхнав, Истанбул ва Қозон каби литографик нашрларига асослангани яқол сезилади. Бу маълумотлардан шу нарса аниқ бўлмоқдаки, ҳар бир асарнинг матний тадқики атрофлича, тафсилотлар берилган ҳолда амалга оширилиши лозим. Ана шундагина ўша асар матни, нусхалари, хусусиятлари ҳақида тўлиқ илмий маълумот тўпланади ва натижада ушбу илмий маълумотлар асосида асар комплекс (тўла-тўқис) тадқиқ қилинади. Бу эса ўз навбатида, энг аввало, ўша асарнинг мукаммал матний филологик тадқики, шунингдек, мукаммал илмий-танқидий матни учун хизмат қиласади.

¹ Фахруддин Али Сафий. Рашаҳот айнил-хаёт (Обиҳаёт томчилари). Таржимон: Домла Худойберган ибн Бекмуҳаммад. ... – Т.: Абу Али ибн Сино ном. тиббиёт нашриёти, 2004. – Б. 536.

² Ўша асар. – Б. 468.